

do křížku se zákonem, když řídil opilý, a místo aby se zachoval jako chlap a přijal trest, zachoval se jako krysa. A můj otec nejvíc ze všeho opovrhuje zrádci. V našem světě je potřeba zrádce odříznout jak nádor. Musíte zničit každou část, aby se nemoc nešířila. Pokud dáte najevo slabost, ostatní si budou myslet, že si můžou dělat, co chtějí. Za jeho podvodné jednání zaplatí celá jeho rodina.

„Už celé týdny nemáme žádné nové informace,“ vyštěkne Leonid. Jeho hlas se nese chodbou a odráží se od stěn. Ve vzduchu se vznáší napětí tak hmatatelné, že ho cítím, a to jsem zatím ani nevešel do pokoje.

Alfred porušil všechna pravidla, která mu zajišťovala bohatství, bezpečí a dobré vztahy s Prvními rodinami. Oplátkou za to, že neskončí ve vězení, vyžvanil ochráncům zákona veškeré informace o jedné z otcových zásilek – věděl o ní jen proto, že Jurij Vasiljev a můj otec souhlasili, aby Alfred vybral mezi nově přichozími ženy, které by Vasiljev mohl chtít. Zásilka byla zabavena, ženy skončily v ochranné vazbě a pět otcových mužů bylo zatčeno a obviněno. Ovšem na rozdíl od Alfreda tito muži věděli, komu mají být oddaní. Pomohlo nám, že nás se zásilkami nespojují žádné dokumenty. Otec by to nedotáhl tak daleko, kdyby dělal hloupé chyby.

Když se policistům nepodařilo zatknout žádné velké zvíře, začali z Alfreda ždímat další informace a tajemství – chtěli si připsat zatčení, které rozbije celou říši.

„Musíme toho parchanta exemplárně potrestat,“ zavřečí Leonid. Odpovědí je mu souhlasné mručení.

Alfred jim předal veškeré informace o Prvních rodinách, ovšem bez pádných důkazů, a tak jim nezbyvalo než nás sledovat, kdykoli jsme opustili svoje pozemky,

v naději, že je zavedeme k něčemu, co by mohli použít proti nám, aby zničili naše království.

Podcenili, s kým si zahrávají.

My neustupujeme. Neutíkáme. Neprohráváme.

Při tom pomyšlení se usměju a otec zrovna prohlásí, že je vláda jen parta budižkničemů, a z místnosti se ozve ohlušující smích.

Státní úředníci prohledali všechny části našeho legálního podnikání, aby našli nějakou chybu nebo vódtka k našim v podstatě nelegálním aktivitám. Naneštěstí pro ně s penězi přichází i moc a První rodiny zaujímají nejvyšší příčky potravního řetězce. Stačilo pár laskavostí a úplatků a především díky kontaktům Vasiljevových ve federálním kabinetu se to zametlo pod koberec a zmizelo jako pára nad hrncem.

Ještě než se vše přehnal, Alfred se svou ženou Monikou a dcerou Kirou uprchl. Kira je zhruba stejně stará jako Diana. Vyrostli jsme spolu, což ovšem našemu otci nezabránilo prohlásit, že jakmile ji dostaneme do rukou, stihne ji smrt. Vím o temnějších stránkách našeho podnikání – vždyť v tom žiju – ale zabít dítě mi nepřipadá správné. V tomhle ohledu jsem rád, že se Kira se svým zrádným otcem skrývá. Proč by měla platit za cizí hříchy? Pokud bychom se tím pravidlem řídili, kopeme si vlastní hrob.

„Jakmile ho dostaneme do rukou, chci ho,“ zabručí otec.

„V žádném případě,“ ohradí se Jurij. „Odvezu ho na své panství, kde si to s ním můžeme náležitě vyřídit.“

Dál se hádají, kdo z nich Alberta zabije, jakmile ho najdou – protože s tím se počítá – napjatý jsem však z jiného důvodu. Protože vím, že zhruba za tři vteřiny mě ta desetiletá holka najde. Začne mě otravovat